

Előfizetési díj helyben:

Egész évre 10 kor. — III.
Egy hóra . . . — „ 90 „
Egy hétre . . . — „ 20 „

~

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre . . . 14 kor.
Fél évre . . . . . 7 „

~

Egyes szám . . . 4 fillér.

SZÉKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatali
Főtér 7. szám alatt.

~

Hirdetők ezm. 8 fillér,
iparosok és kereskedők kód
vezményben részesülnek.

~

Nyiltér soronként 40 fill.

~

Fézfiratok nem adatkak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „SZÉKELYSEG” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.

Jönnek a jezsuiták.

Immár lejátszódott Franciaországban a katolikus egyház legújabb drámája. — Kétezer szerzetes és apáca igyekszik az ország határai felé, új hazát keresni, mert az új törvény csak azokat a szerzeteseket és vallásos társulatokat türi meg az ország határain belül, melyeket a törvényhozás is jóváhagyott. Kézpénzt, értéktárgyakat, sok milliót visznek magukkal a kívándorlásra kényszerített egyházi nők és férfiak, de fekvő vagyonuk, több mint ezer millió forintnyi érték visszamarad a francia állam rendelkezésére, mely azt állítólag kulturezólokra fordítja.

Már most úgy áll a dolog, hogy azok, a kiket hazájuk kitérte, most új hazát keresnek. Keresnek országokat, a hol szívesen látják őket, úgy a nép, mint a kormány, a hol letelepedhetnek s folytathatják működésüket. Keresnek, de nem igen találnak. Még Spanyolország is, a hol az egyháznak s a papságnak olyan hatalma és befolyása van még mindig, mint sehhol másutt Európában, még Spanyolország sem akarja a hazátlan szerze-

tesek és apácák előtt a határokat megnyitni.

Ausztria is csak egyetlen női szerzetes rendnek adta meg az engedélyt a letelepedésre, de ennek is *oly súlyos feltételeket kellett volna teljesíteni, hogy nem élt a kapott engedéllyel.*

Most már minden bizonnyal Magyarországra fogják a kitiltott francia szerzetes rendek figyelmeket fordítani s itt próbálnak tömegesen letelepedni, élve Magyarországnak minden idegen invasio iránti nagy engedékenységgel.

Jó lesz azonban, ha a magyar közvélemény idejekorán foglalkozik ezzel a dologgal.

A pusztaság tény, hogy a francia szerzetesek és apácák bizonyos tekintetben hivatásuk áldozatává váltak, s a midőn hontalanokká lettek, részvétet kelt bennünk és a sorsuk iránt való érdeklődés önkéntelenül is hangulatot teremt a javukra.

De forgassuk a történelem lapjait! A történelem a leszűrt igazságok tárháza. A történelemben nagy szerep jutott a jezsuitáknak és a többi szerzeteknek, de hogy használtak vagy ár-

tottak-e koruknak, erre nézve egy vélemény az elfogulatlan historia-írók között!

Sok nagy bünt követtek el a népek ellen a jezsuiták és kevés jót jegyzett fel róluk a história. Mindig és mindenütt a politikai és társadalmi mozgó hatalom kézhez kerítése volt a céljuk és eszközeikben nem voltak válogatások. „A cél szentesíti az eszközöket”. Ez a végtelenül erkölestelen közmondás Loyala Ignácztól, a jezsuita-rend megalapítójától ered egy historiai anekdota szerint.

Franciaország nem először kényszeríti őket a távozásra, de nincsen ország Európában, mely az utolsó két század folyamán több ízben ki nem utasította volna őket, nem egyházi, hanem mindig politikai és társadalmi okokból. Így tett néhányszor Magyarország is. Sőt az a császári rendelet, mely a jezsuita rendet hazánkban eltörli, még most sem helyeztetett hatályon kívül, de már évtizedek óta nem respektálják.

Amugy is mind jobban kiélesednek hazánkban a felekezeti és társadalmi ellentétek. Minek a pislogó parázsra

A „SZÉKELYSEG” eredeti tárczája.

Szép Ilonka vára.

— Rege. —

Irtta: Szemer József.

I.

Sebesvár regényes fekvésű falucska. Három oldalról magas, égnék meredő sziklák zárják körül, a sziklák lábainál a Sebes-Körös hullámai hőmpölyögnek tova. A sziklák között elszórtan fekszik a falucska. A Maróthlaka felé néző sziklatömb egyik kiszögélésén áll búsan egy dűledező várrom, komoran nézegetve magát a Sebes-Körös csillogó tükrében.

A hajdan büszke vár, ma kigyók, férges s baglyok tanyája, egyetlen épségben maradt bástyája a villámok játéka.

Néma merengéssel szemlélem e romot, s képzeletem visszaszáll a háromszázéves multba, mikor a pogány török járma alatt nyögött a mi bérczes kis hazánk, Erdély is,

mikor e vad horda tartotta megszállva a gazda nemzet majd minden erősségét.

A természet által is megerősített s a vitéz magyarság hősi karja — kardja által védett sebesi várat azonban sehogy sem tudta hatalmába keríteni a török. Pedig nagyon vásott rá a foga, mert a várur, Petky Lőrincz uram, igen gyakran gyujtott taplót az orra alá, melynek szagától annyit kellett tüszkölnie!

Petky komor, magába zárkózott ember volt; kerülte az emberek társaságát, de kereste a törökkel való találkozást. Mióta áldott, jó feleségét a sírba letette, senki sem látta őt vidáman. De mégis! Valaki látta. Egyetlen angyalszépességű leánya — Ilonka, kit a várbeli magyarság nem is hívott más-kép, mint „Szép Ilonka”-nak. Ilonka volt egyetlen öröme, vigasza; bánatos, szomorú napjainak felderítője. Az ő könnyes szeme, aggodó, féltékeny szíve kísérte a csaták zajába, az ő örömtől sugárzó arca fogadta, midőn a győzelmes csatákból megtért.

De nemcsak a hős apáért aggodott a csaták fergetegében, nemcsak őt fogadta örömpeszeve, hanem a daliás Maróthy Péter

ifju uramat is, aki Ilonkának a szívét már rég bírta, s a ki az Ilonka két ragyogó szeméért lehozta volna a menyholt minden ékességét. Petky is sejtett valamit a dologból s örömmel nyugodott bele leánya választásába, mert az ifju Maróthy derék embernek ismerte, a ki nem egy könnyen ijedt meg a maga árnyékától, de még a törökétől sem.

Volt a várbeli magyarság között egy ifju, — Deésy András, a kit vitézségéért nagyon kedvelt Petky. Ennek a Deésy Andrásnak, — aki melleleg mondvá rajongó szerelemmel viseltetett Ilonka iránt — nem igen tetszett, hogy Maróthyval többet és szívesebben beszél a leány, mint vele. Irigy, féltékeny szemekkel nézte, hogy mily boldogan csevegnek azok együtt s lelkében önkéntelenül is folébredt a gyűlölet, az irigység Maróthy iránt. Kerülte még az alkalmat is, hogy vele találkozassék, ellenben minden módon arra törekedett, hogy Petky Lőrincznek a szeretetét a maga számára biztosítsa. Ilyen módon vélte célját elérhetni.

A csatákban mindenütt az első volt, buz-

ujabb gyuananyagot önteni? Mert azok a jezsuiták, vallásos társulatok, szerzetesek és apácák, akik hontalanokká lettek, csak azért üzettek ki Franciaországból, mert ők voltak azok, a kik a Dreyfus-ügygel kapcsolatosan lángba akarták lobbantani az országot, a köztársaságot megbuktatni és az egyházi-politikai hatalmat Franciaországban s az egész világon visszaállítani. A nagy republika a saját védelmére hozta a szigorú kongregációs törvényt.

Persze nálunk jóval alárendeltebb szerep jutna nekik, már azért is, mert itt egészen más viszonyok vannak. De ezekbe a viszonyokba egy kettőre belelélnék magukat a klastromok e törhetlen szívósságu harezosai, csak teret adjunk nekik és ők hódítani fognak. De ha nem is hódítanak, az ellentétek kiélesítéséhez mindenesetre hozzájárulnának.

Sem mint egyházi emberekre, sem mint a kultura terjesztőire semmi szükség nincs rájuk Magyarországon. A magyar egyház, különösen a világi papok nem látnák őket szívesen, — ne jöjjenek tehát ide, maradjanak csak Ausztriában!

Országgyűlés.

A felirati vita ma lényegesen megcsappant érdeklődés mellett folytatódott. Az ülés első szónoka Kecskeméthy Ferenc volt, ki a

ditott, parancsolt; ezt hírnévvél, gazdag zsákmánnyal kecségette, a másikat, a gyávát kardjával készítette az előnyomulásra, üzte, kergette a törököt, mint a szél a port úgy, hogy azoknak valóságos rémévé lett. Pusztá megjelenése elég volt, hogy az ütököt, mihelyt hatalmas alakját a csatatéren feltűnni látta, halálos ijedség, pánik szállotta meg s elhánnya fegyverét, hátrahagyva minden készletét, menekült, futott, meg sem állva abban a megyében.

Szerette is ezért Petky nagyon.

Egy ilyen győzelmes csata után az egész magyar sereg előtt nyilvánosan megölelte, megcsókotta s „fiam”-nak nevezte, megdícsérte vitézségéért.

Te vagy fiam — mondá a többek között Petky — haldokló nemzetem reménye, te vagy e vár magyarságának a büszkesége, te vagy öregségemben minden vigaszom. Engem ma-holnap sirba dönt a halál, de nyugodtan hajtom fejemet a sirba, mert te meg fogod védelmezni e várat és annak népét. Adja az Isten, hogy te légy a felszabadítója bérczes kis hazánknak. Ugy legyen!

Folyt. köv.

Kossuth Ferenc által benyújtott javaslat mellett foglalt állást.

Utána Bornemisza Lajos beszélt, aki öt éven át távol volt a Háztól. Mint sáros-megyei ember, élénk figyelemmel kísérte a Felvidék nemzetiségi mozgalmait hosszú időn keresztül és a nemzetiségek között folyó izgatásokért a néppártot tette felelőssé mai feltűnést keltő beszédében. A néppárt tótnyelvű közlönyéből — melynek tulajdonosa Molnár János — szemelvényeket olvasott föl, melyek magyar államellenes izgatásokat tartalmaznak. Bornemisza felszólította a néppártot, jelentse ki a Házban, milyen összefüggés van közte és a nemzetiségi izgatások között.

Molnár János személyes kérdésben védekezett a vád ellen azzal, hogy ő nem felelős az illető lapok közleményeiért. Ő a „Krestan” című tótnyelvű lapnak nem szerkesztője, csak kiadótulajdonosa.

Bornemisza a Molnár János személyes felszólalásában nem nyert határozott választ egyenes felszólítására és ezért újabb cikkszemelvényekkel bizonyította vádját. Ennek hatása alatt Molnár kijelentette, hogy ha neki tudomása lett volna a tótnyelven irt cikkek tartalmáról, azoknak közlését nem engedte volna meg és minden izgatást a magyar egységes állam ellen elítél.

Ennek az incidensnek később a folyósón folytatása volt. A néppártiak megostromolták Bornemiszt, hogy miért teszi őket felelőssé a nemzetiségek viselkedéséért, mikor azokhoz semmi közük nincs, de Bornemisza (aki Péchy Tamásnak, a Ház egykori elnökének veje) nagyon szilárdan megmaradt véleménye mellett.

Érdekes és mindenesetre figyelemreméltó jelenség volt, hogy az egész vita alatt az öt nemzetiségi képviselő, kik egyébként mindig ott szoktak ülni az utolsó padban, nyomtalanul eltűnt a Házból!

Az ülés második részét a néppárt három tagja töltötte ki szónoklatával. Mindhárom szűzszónok volt. Darányi Ferenc, aki különösen a katolikus autonómiát sürgette, gróf Vilczek Frigyes, aki a vármegyei közigazgatási kérdésekkel foglalkozott és Vboray Miklós, aki az általános politikai helyzetet bírálta.

Gyermekjáték gyárunk.

Az első székelyföldi gyermekjáték gyár ügyéről szólunk. Ennek is legnagyobb elengedése a tőke hiánya, a minthogy minden intézményünket az ette meg, ha még oly életre való volt is az.

Ez a gyermekjáték gyár is meglehetősen hírnévvé örvend, s prosperálna is szépen, ha kellő támogatásban részesülne azokért a hátrányokért, melyek előtte állanak a forgalmi pontoktól távol eső Székelyföldön. Most az első székelyföldi gyermekjáték gyár praktikus és szép, minden hasonló külföldi áruval szemben versenyképes áru immár a

külföldön is elismerésben részesülnek. De a tőke, mit egy ily vállalat hosszabb lejáratu hitelezései feltételeznek, bizony a gyermekjáték gyár érdekeltségénél is elférne.

Ez nem azt teszi, mintha a gyár nem állana biztos alapon, mert üzemet a kereslet és befektetés, arányában redukálván teljes szilárdsággal működik, de igenis teszi azt, hogy a termelést kedvezőbb viszonyok között elannyira lehetne fokozni, hogy az első székelyföldi gyermekjáték gyár rövid időn egyike lehetne a legvirágzóbb és legjövődelműbb ipartelepeknek.

Tudjuk, hogy a marosvásárhelyi régi gyermekjáték gyár a kellő számú szakmunkások s az abból eredő drága termelési árak miatt történt beszüntetése után az 1898-ik évben Malakka Zsigmond, volt gyárvezető, az általa feltalált és szabadalmazott fa-masszából formák által való sokszorosítás útján kezdte a játékszereket gyártani.

E gyártási mód mellett a tanult drága szakmunkások teljesen nélkülözhetők, a mennyiben bármely egyén, ha életében eféle munkát soha nem végzett is, három nap alatt a formák által való gyártásba begyakorolhatja magát.

Az ily módon való gyártás kiterjesztése szempontjából a feltaláló Malakka Zsigmond két marosvásárhelyi tekintélyes egyénnel társult s ez alapon a gyártást az 1899-ik év óta Malakka Zsigmond és Társai, közkereseti társaság, czég alatt folytatják s eddigi vevő körük már is vagy 200 czégre terjed a bel- és külföldön.

A gyár gyártmányai kitűnők, miről számos az 1890-ik évben a kereskedelemügyi m. kir. miniszter urhoz felterjesztett bel és külföldi elismerő nyilatkozat tanuszkodik. *A tárgyba fektetett tőke azonban kevésnek bizonyult*, mert azt a folytonos üzem és 25—30 munkásnak állandóan foglalkoztatása csakhamar felemésztette úgy, hogy a szükséges anyagoknak a maga idejében való nagyban beszerzésére s a jövendő vállalatnak az azt megillető fejlesztésére alig jut valami, holott az anyagoknak nagyban és kellő időben való beszerzésénél magának mintegy 20—25% lehetne megtakarítani.

Kellő mennyiségű tőke mellett az is elérhető lenne, hogy árukat előre, nemcsak megrendelésekre gyárthatna a gyár, úgy, hogy ha utánrendelések érkeznek, — mi minden összettel megszokott történni — azok is foganatosíthatók lennének, míg így csak fix megrendelésre dolgozhatnak s az utánrendelések hasznától elesik.

Az előre való gyártás lehetőségének még az az eléggé meg nem becsülhető haszna is lenne, hogy a jó meleg nyári hónapokat használva fel a gyártásra, a szárazítási költségek mind elesnének s az áruk mégis *tökéletesen szárazszta, szebben és olcsóbban volnának előállíthatók*, mert a jó nyári melegen való szárazítást semmiféle,

Alkalmi vételek! NURIDSÁNY ANTAL

női és férfidivat üzletében Marosvásárhelyt, a Fótéren.

A karácsonyi ünnepek előtt női ruha kelmék, jó mosó cretonok és voálok, színes selyem kelmék leszállított árban lesznek elárúsítva. Nagy választékban kaphatók: mosó bársonyok, tennisz flanelek, barchettek, hárász és nagy posztó kendők, len és pamut vásznak, fehér és színes ablaszok, női és férfi kész fehérneműk, brassói gyapju kelmék, kassai harisnyák, Pirkér-féle kesztyűk! 1—9 244.

més oly tökéletes szárazító készülékkel sem érhető el. Nem is szólva annak költséges voltáról.

Ugy az említett termelés akadályok elhárítása, valamint újabb gyakorlati használati czikkeknél czélba veit gyártása s az üzleti tevékenységnek, *nevezetesen kelet felé* való kiterjesztése szempontjából, mint halljuk a gyár tulajdonosai vállalatukat részvénytársasági alapra kívánják fektetni, mi, hogy sikerüljön hazai székely iparunk érdekében őszintén kívánjuk már azért is, hogy a gyermek játékszerek is olyan czikket képeznek a miért a külföldnek évente sok millióval adozunk.

Nyert ugyan az a vállalat, a vele összeköttetésben álló bel- és külföldi czégek elismerő bizonyítványai alapján némi államségélyt, de a segélyhez kötött feltételek inkább nehezítették a vállalat fejlődését.

A gyermekjáték gyárának azonban az előbbre menetel céljából van szüksége támogatásra. Részünkről igazi székely érdekek tekintjük a gyárvállalat fejlődését és ajánljuk az irányadó körök figyelmébe.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1901. november 24.

— **Kossuth Ferencz**, a függetlenségi és 48-as párt vezére, meghülés következtében néhány napig, orvosa tanácsára, kénytelen az ágyat őrizni. Betegsége azonban könnyebb természetű s így remélhetőleg rövid idő múlva elhagyhatja az ágyat. A megnyugtató hír örömeinkre szolgál és óhajtjuk a nagyevű vezér mielőbbi felgyógyulását.

— **Az erdélyi szini kerület és Micssei**. Tavaly megakart alakulni az erdélyi szini kerület. Volt is erre ankettt összehívva, de csodálatosan Marosvásárhely városát merőben kifelejtették a névsorból. Az ankettt azonban megtartották és nagy büszkeséggel elhatározták, hogy megalkadjon az erdélyi szinikerület s a nyár folyamán erre pályázatot is hirdettek. A pályázatból Micssei neve jött ki nyertesnek, bár tavaly a lehető leggyöngébb társulattal rendelkezett. Eddig, ha nem is simán, de ment valahogy a dolog, azonban a városi tanács mint lapunkban írtuk, ez idényre Micsseinek megtagadta a játszási engedélyt s azt **Krémer Sándornak** adta. Micssei, panasszal fordult ez ügyben **Báró Bornemissza Károlyhoz**, ki a kerület (?) elnöke s ki f. hó 21-én értekezletre hívta össze a szinikerület választmányát. Az értekezleten gr. Festetich Andor, a vidéki szinészet orsz. felügyelője, Szakács Zoltán Székelyudvarhely polgármestere jelentek meg. A választmány tagjai közül többen levélben mentették ki távolmaradásukat. Tőlünk senki sem jelent meg az értekezleten, hanem egy átiratban tudatták a választmányal, hogy a város ez idényre a játszási engedélyt **Krémer Sándor** szinigazgató részére kiadta s így azt az ügyet befejezettnek tekintinti.

— **Szoba tűz**. Majdnem végzetessé válható szoba tűz volt tegnap este 9 óra tájban. Fischer Lipót lakásán gyuladt meg a függöny s egy pillanat alatt tüzet fogott a többi szoba berendezés is. Szerencsére azonban a tüzet sikerült elfojtani s az oda érkező tűzoltók már csak az esetet konstatahálták. A tűz egy explodált lámpától származott.

— **Sulyos elgázolás**. Helyi Lázár Jánosét ma reggel nagy szerszencsétlenség érte. A Kandai-féle kereskedés előtt, a hol rendszeren nagyobb a forgalom, egy sebesen jövő lószekér elütötte s keresztül ment rajta. A lovak az asszony mellét teljesen összerontották s az egész testén nagyobb sérüléseket szenvedett. A szerencsétlenül járt asszonyt bevitték a kórházba; a szekeret, Dán Ferenczet pedig a rendőrség vette gondozása alá.

— **Iskolai multság**. Ma, 24-én este lesz az ev. ref. leányiskola hangversenye, melynek meghívóját már közöltük. Ujból is felhívjuk a nagyközönség pártoló figyelmét a fontos tanítványok jó játékos hangversenyére, mert valóban méltó városunk ez egyik legnagyobb és fontos kultur missziót teljesítő tanítványa a jóakaratu támogatásra különösen most, midőn nagy áldozattal kibővítették az intézetet csak azért, hogy minél több tanulót befogadhasson.

— **Kereskedő ifjak piknikje**. A helyi kereskedő ifjak saját körhelyiségükben ma este tartják meg családi körben, minden évben rendezni szokott piknik-jöket. E multságra, mely első ez évben, igen jó kedvvel készülnek a meghívottak.

— **Adó összeírás**. Hétfőn kezdődik az adótárgyak és az adókötelezettek összeírása városunkban. Az erre vonatkozólag kibocsátott hirdetmény a bevallásokra nézve szigorúan rendelkezik a város közönségéhez.

— **Kerekes Sámuel síremléke**. A kegyelet szerény emlékkövet állított Kerekes Sámuelnek a marosvásárhelyi ev. ref. temetőben. A leleplező ünnepély a b. e. temetési napjának évfordulóján decz. 15-én tartatik meg. Az ünnepély sorrendje következő: 1. Gyászadal, éneklő a helyi Dalkör. 2. Megnyitót tart Pálffy Mihály biz. elnök. 3. Beszédet mond Nemes Ödön polg. isk. igazgató-tanár. Hymnus éneklő a Szintársulat férfi karszemélyzete.

— **Pályi Ede és Köpösdý Dezső párbaja**. Budapestről vett értesítés szerint Pályi Ede, a „Magyar Szó” szerkesztője és Köpösdý Dezső közt tegnap pisztoly párbaj volt. Köpösdý Dezsőnek a pisztolya kétszer csütörtököt mondott, a harmadik lövésre golyója a Pályi Ede czombjába furdott. A sebesült Pályi Edét kórházba szállították.

— **Balogh Károly** volt kereskedő ajánlkozik irodai- vagy bolti szolgának, vagy ehhez hasonló állásra, szerény fizetés mellett. Lakása Marosvásárhelyt, Alsó-uteza 27. sz. alatt.

Minden hölgy! aki szép, és sima s meg akar menekülni **szeplőktől, bőrkütyüktől, pörsenésektől stb.** az forduljon kizárólag csakis az én általános elismert **női pipere különlegességi osztályomhoz**, a hol eme szakkavágó minden világezikknek ősmert különlegességek friss és jótállás melletti jó minőségben megérkeztek s azok a **legolcsóbb árak mellett** szerezhetők be

BENŐ B. R.

Illatszerezsnél, mint speciálístánál Marosvásárhelyt, Bolyai-uteza, Papp-palota.

REGÉNY-CSARNOK.

A hajótörés.

— Regény. —

Átdolgozta: * * *

(Folytatás)

A sajka, mely nagy terhe miatt nehézkösen mozgott, későbbben távozott a hajótól. Oda néztem s láttam milyen fájdalmas tekintettel szemléli a kapitány kedves, még néhány nappal ezelőtt oly büszkén vitorlázó hajóját, s most, vitorlától, árbocaitól megfosztva, legénység nélkül, olyan szomorú látványt nyújtott mint egy pusztá ház. Lassan süllyedve, kormány nélkül, a hullámok kegyetlen játékot űztek vele.

Mi észak-nyugati irányban távoztunk, ugyan nem a mi — de a szél akarata szerint, erőnk sokkal gyöngébb volt, minthogy a viharral küzdhessünk. Különben bármilyen irányt is követtünk volna, egyhamar nem juthattunk szárazföld közelébe.

Isszonyu kinok közt bolyongtunk egész éjjel céltalanul a háborgó tengeren, a szél nem szűnt meg, sőt inkább erősebb lett.

De még annál is szomorubb napra viradtunk. A kormányos egyre nézett mindenfelé szabadszeggel s látesővel — aztán kiáltott:

— Hát nem meg mondtam: előre?!

— Mit! — kérdeztem hirtelen.

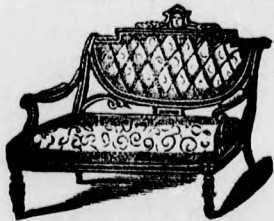
— Azt, hogy a sajka felborulása rossz előjel. Nem látni azt sehol — elpusztult mindenestől!

— Dehogy, az lehetetlen! — kiáltottam rémülten s kivettem kezéből a látócsövet.

— Igaza van — mondtam aztán — hiába nézek — semmit sem látok. Mind oda vannak szegények!

— Az ám, szegények! Annyira siettek a sajkába s most megkapták, a mit nem kértek. De a kapitány! . . . Hát legalább sedves hajója közelében nyugszik a tenger fenekén. Dévi kapitány, mondjunk egy Miatyánkot a szegény lelkekért!

Hiszen miudnyáján tudjuk, hogy a tengerészek nagyon vallásosak és erősek a hitben — míg a tengeren vannak. Az ájtatos komolyságot, melylyel imádkoztunk, még növelte saját veszélyes helyzetünk. A körülöttünk tomboló vihar, a rémesen zúgó tenger, a sivitó szél, mind azt kiáltotta:

Alapítottatott 1884.

Butor hitelben és készpénzért minden áremelés nélkül
Grünbaum Sámuel első kárpitos, asztalos és butorraktárában

135.

Marosvásárhelyt, Szent-György-u., Takarékpénztár épületben.

23-0.

Raktáron tartok nagy választékban, kizárólag száraz fából készült **háló-, ebédlő-, szalon- és ural berendezéseket**, melyek saját műhelyemben készülnek. Bárminemű kárpitos és asztalos munkát átöltözödtől butorok csomagolását felelőség mellett **Gyerek kocsik nagy választékban.** Tisztelettel **Grünbaum Sámuel.**

„Imádkoztatok a holtakért — imádkoztatok! És ha ti ma, vagy holnap szintén oda kerültök, a hol azok nyugosznak — ki fog értetek imádkozni? . . .”

— Ne esüggedjetelek el, fiuk — mondtam miután imánkat befejeztük. — Bizzunk a hatalmas Istenben, ki a bátrakat segíti, — de bizzunk saját erőnkben is! — Ez a vihar sem tarthat örökké, ha Valparaíso irányába eljutunk — a mi nézetem szerint már nem tarthat soká, okvetlenül megszűnik a szél és ha Isten is úgy akarja, majd találkozunk hajóval is.

Folyt. köv.

Főmunkatárs: **Oroszlány Gábor.**

Szám 1081—1901.

végrh.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a marosvásárhelyi kir. járásbíró 1901. évi Sp. II. 308/2 számú végzése következtében Dr. Sebess Dénes ügyvéd javára Farkas Kálmáné ellen 278 korona 76 fillér s. jár. erejéig 1901. évi október hó 5-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 800 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a m.-vásárhelyi kir. járásbíró 1900. évi V. II. 845/2 számú végzése folytán 278 korona 76 fillér tőkekövetelés, ennek 1901. évi június hó 27 napjától járós% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 71 korona 40 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig Mező-Pagocsán alperesek lakásán leendő eszközlésére **1901. évi december hó 2 napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitételek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Marosvásárhelyt, 1901. évi novem-ber hó 18 napján.

Fogarassy János

(246.)

kir. bir. végrehajtó.

Hirdetés.

Tompa község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.-czikkekben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1., hogy mindazok, akik az 1886. XXIX. 15 és 17 §§-ai alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6 §-ában és az 1891. XVI. t.-cz. 15 § a., pontjában foglalt kiegészítést is — valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15 §-a pontja alapján eszközölt bejegyzések ugy az 1886. XXIX. t.-cz. 22 §-a alapján történt törlések törvénytelenységét kimutathatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt vagyis **1902. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2., hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16 és 18 §-ainak esetében, — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5 és 6 §-ában foglalt kiegészítést is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt **1902. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk — többé figyelembe vétetni nem fog.

3., hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítás tárgyában tett intézkedések által, — nem különben azok, a kik az 1 és két pontban körrülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb mnert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve vélik — ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16 §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap

alatt vagyis **1902. évi május hó 20-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításhoz közbejött téves beosztásból származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján — és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is esatoltak vagy ilyenek pótlólag benyujtanak, az eredetiek a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Nyárad-Szeredában, 1901. évi november hó 2-ik napján.

236. 3—3.

Péterffy Albert.

Családi nemességek
kikutatása
és családfák összeállítása
szerény díjazással
= elfogadjatik. =
Bővebbet a kiadóhivatalban.
23 25-0.

Felhívás!

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy a füstölthús szezon beálltával üzletemben a következő füstölt áruk kaphatók: **Füstölt oldalas, füstölt kolbász, friss virsli, füstölt keiserfleis.**

Páczolt és páczolatlan sonka és nyelv.

Mindenféle felvágottak és házilag kezelt disznózsir.

I. rendű marhahús kilója . . .	40 kr.
Marha szegy	32 „
I. rendű borjúhús	40 „
II. rendű borjúhús	32 „
III. rendű borjúhús esontnélküli becsinált vagy gulyásnak való	24 „
Sertéshús kilója	40 „

A nagy közönség szives pártfogását kéri

Réthy János

215. 9-0.

Kossuth Lajos-utca.